



Tuần Báo Vô Vi

4 tháng 6 năm 2023

Số 658

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám



Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Muốn quy hội tình người thì phải làm sao?
- 2) Tâm thân bất ổn tại sao?
- 3) Tình đời đen bạc ra sao?
- 4) Hành trình tu học ngắn hay dài?
- 5) Nước tiểu đường giảm là tốt hay xấu?
- 6) Ăn uống làm sao mới đúng?
- 7) Làm thế nào cho hết bệnh?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Dallas, 11-09-2005 2:00 PM Hỏi: Muốn quy hội tình người thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn quy hội tình người thì phải thật sự nhịn nhục. Kệ: Quy hội tình người tự tiến thân Giải phần mê chấp rất chuyên cần Thực hành tự hiểu quý hơn vàng Quy nguyên thiên giác giải mê lầm.	2) Dallas, 12-9-2005 4:45 AM Hỏi: Tâm thân bất ổn tại sao? Đáp: Thừa tâm thân bất ổn do rất nhiều yếu tố khác nhau tạo ra. Kệ: Tâm thân bất ổn tại sầu lo Tình thể không yên khó dẫn đo Khai triển chính mình rõ quanh co Quy hội tình người không rắc rối.
3) Dallas, 13-09-2005 3:10 AM Hỏi: Tình đời đen bạc ra sao? Đáp: Thừa tình đời đen bạc là không giữ lời hứa. Kệ: Thất tín không giữ lời hứa hẹn Khổ khổ tại bất minh không trọn Chuyển hóa thâm sâu tự hiểu mình Thành tâm tu luyện giải tâm phiền.	4) Dallas, 14-09-2005 2:55 AM Hỏi: Hành trình tu học ngắn hay dài? Đáp: Thừa hành trình tu học đều phải dài thì mới có cơ hội tiến hóa tốt. Kệ: Hành trình tu học phải dài lâu Bền vững tu tâm sửa tánh tốt Học hỏi vô cùng mới tiến thân Hành thông tự thức tự góp phần.
5) Montréal, 15-09-2005 1:15 PM Hỏi: Nước tiểu đường giảm là tốt hay xấu? Đáp: Thừa nước tiểu đường giảm xuống là rất tốt. Kệ: Tiểu đường gia giảm là chuyện thường Ăn uống bất cẩn là tự hại Cẩn thận là an ổn bớt khổ Thành tâm tu luyện tự mình yên.	6) Montréal, 16-09-2005 3:04 AM Hỏi: Ăn uống làm sao mới đúng? Đáp: Thừa ăn uống phải biết kiêng cử. Kệ: Tiểu đường là lá lách yếu bệnh Cần kiêng cử ăn uống cẩn thận Không nên ăn cơm có đường ngọt Ăn đói là cần thiết phải nhịn.
7) Montréal, 17-09-2005 Hỏi: Làm thế nào cho hết bệnh? Đáp: Thừa cả thế giới chưa có cách nào trị hết. Kệ: Do miệng không kiêng cử sinh bệnh Hậu quả nhiều chuyện lỗi thôi động Nhức mỏi đủ điều không tả xiết Bình tâm tu luyện sẽ an vui.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 27 (tiếp theo)

...
“*Lý siêu sắp đặt bởi Trời*”: Cái lý siêu phàm sắp đặt bởi Trời. Bởi vì ở bên trên mới siêu phàm, nếu còn lệ thuộc trong thể xác đâu còn siêu phàm nữa, mà thuộc về phàm ngã. Còn lý siêu vượt khỏi cơ tạng của chúng ta do Trời sắp đặt.

“*Dạy cho mình cảm tùy thời tiến lên*”: Dạy cho chúng ta hiểu, rồi tùy thời chúng ta tiến lên. Chúng ta tiến lên, chúng ta hiểu, biết rõ nguyên lý của phần hồn không phải tại thể gian có thể tạo được, mà chính nguyên căn, nguồn cội chúng ta ở bên trên. Chúng ta phải thẳng thắn thấy rõ là tôi ở trên xuống, tôi phải đi trở về, thì còn gì mà đau khổ, còn gì mà vọng động! Căn nào quả nấy, chồng có chồng, vợ có vợ, con có con, cha có cha, mẹ có mẹ. Mọi người phải tự giác để tiến, mọi người phải thực hành mới trở về với căn bản của chính mình, chứ không có ý lại được.

Thấy rõ rồi, bạn sanh ra một mình rồi chết bởi một mình rõ ràng, không thể nào các bạn lôi cuốn người khác thể sự đau đớn của các bạn được. Hiện tại, các bạn làm cha mẹ trong gia đình thương yêu con, nhưng bây giờ các bạn đau bụng con các bạn thay thể được không? Các bạn thay thể sự đau bụng của con các bạn được không? Không được! Chúng ta thấy rõ rồi, càng thấy rõ thì càng phải tự sửa chữa, giữ vững lập trường để tiến tới, không nên bị phỉnh phờ bởi ngoại cảnh.

Tôi thấy mọi người ở tại thể đây, dễ bị sa ngã. Một chút tình cảm cũng phỉnh được mình là không được! Chúng ta phải giữ vững lập trường để học thanh và trước mà tiến. Khi chúng ta học được rõ ràng rồi, thì chúng ta nên tiến chứ không nên do dự, u ơ nữa, không nên lười biếng, chậm trễ nữa, vì sự lười biếng chậm trễ tạo ra biết bao nhiêu nghiệp chướng tại thế.

Các bạn xét lại chính các bạn đã bê trễ lười biếng, tham dục, các bạn thấy rõ ràng chưa? Thì ngày nay mới tạo nghiệp. Có kẻ tạo chồng, tạo con rồi tạo thêm nghiệp lôi cuốn. Tạo vợ, tạo con rồi tạo thêm nghiệp nó lôi cuốn. Cái đó là chưa ý thức được cho nên nó lôi cuốn. Bây giờ các bạn tu rồi, các bạn ý

thức nghiệp của mình thì mình chịu, nghiệp của chồng thì chồng chịu, nghiệp của vợ thì vợ chịu, nghiệp của con thì con chịu, bạn làm sao chia nghiệp được. Bạn thấy vợ bạn gần chết, muốn thế mạng cũng không được, nó có định luật cho mọi người. Con mình cũng vậy, không thể được! Cho nên, không có bận bịu vô trong sự đó. Khi chúng ta hiểu nguyên lý của Trời Phật, chúng ta không có bị bận bịu, lôi cuốn bởi những tình cảm u ơ đó mà gây sự chậm tiến. Thật sự, các bạn mỗi người phải mỗi tiến thì quả địa cầu sẽ tốt đẹp. Mỗi người phải giữ vững lập trường để tiến thì thể gian mới thái bình. Còn bị lôi cuốn chuyện này, chuyện kia, chuyện nọ rồi đặt ra lý này, lý kia, lý nọ đem sự đau khổ cho mọi người, rồi gây ra chiến tranh, gieo sự buồn phiền cho nội tâm làm sao tiến triển được.

Cho nên, các bạn càng tu càng ý thức chứ không phải các bạn càng tu mà vô lương tâm. Càng tu thì càng sáng suốt, càng rõ nguyên căn của chúng ta xuống đây để học hỏi một thời gian hữu hạn rồi phải tiến hóa đi lên. Chúng ta có pháp, có sự đóng góp của Trời Phật đã ban bố tình thương cho chúng ta có cơ hội cuối cùng này để tu sửa và tiến hóa. Nếu chúng ta không chịu tu sửa và tiến hóa thì chẳng ai có thể giúp chúng ta. Chúng ta tin Chúa, ta cầu Chúa bao nhiêu đi nữa cũng không tiến được, tiến được thì biết bao nhiêu người đã tiến từ mấy nghìn năm nay, có ai tiến được? Chỉ có người nào tiến được thì ý thức được và tự hành tự tiến trong khổ. Trong sự đau thương chúng ta tìm rõ, xác nhận rõ tình thương của Thượng Đế thì lúc đó chúng ta mới hòa cảm, chúng ta mới ưng thuận. Thuận thiên để tiến, không còn nghĩ chuyện u ơ, chậm trễ, nhờ đỡ và không hành. Chúng ta phải hành mới đạt, không hành thì không bao giờ đạt.

Các bạn đã có cơ hội tu, đã có cơ hội bàn bạc lẫn nhau, đã có cơ hội đi học từ nhỏ tới lớn, vun bồi trí thức để phân luận bất cứ một sự việc gì trong ta và ngoài ta để nhận định một đường lối càng ngày càng rõ rệt hơn. Bây giờ, chúng ta ý thức rõ tất cả đều do Thượng Đế an bài, tạo cho chúng ta mức

tiến trong khổ, trong nghịch mà có thuận, trong khổ có sướng để cho chúng ta tiến. Nhiều khi các bạn hành thiền thấu đêm các bạn cảm giác thế nào? Tâm can các bạn phẳng lặng, yên ổn, nhưng mà bên ngoài mắt thịt dòm thấy các bạn ngu muội thấu đêm, nhưng thực sự trong thâm tâm các bạn được an nhẹ sau giờ phút công phu thấu đêm. Các bạn thấy cái quý giá đó, ai đem lại cho các bạn? Sự vui mừng trong thâm tâm của các bạn, ai đã tạo cho các bạn? Đó là do sự dày công kiên trì tự phát triển lấy bạn, các bạn mới có, chứ không ai giúp bạn hết. Các bạn đã suy xét, ý thức rõ ràng chúng ta không phải là con người tại thế. Chúng ta là phần linh căn giáng thể học hỏi rồi đi trở lại hòa cảm với cảnh đời đời đại linh căn sáng suốt ở bên trên. Như thế, chúng ta còn nên chậm trễ hay là không? Hay là phải kiên trì thực hành liên tục để đi tới?

Tôi thiết tưởng rằng các bạn có sự đòi hỏi liên tục trong nội tâm, vì cảnh đời đã làm cho chúng ta chán chê gây sự chậm trễ, tạo sự buồn phiền nhưng mà không có kết quả tốt. Các bạn cũng ý thức rõ người nào cũng có tu ở tại thế gian. Không tu pháp này nhưng mà cũng tu về đời, có chồng có con, có vợ có con đều là chán ngán hết. Vì các bạn chán, các bạn muốn tìm cái gì nữa! Bạc tỉ nắm trong tay cũng không hưởng được cái gì, chỉ hưởng được đau khổ, hai chữ đó thôi! Cho nên, bây giờ chúng ta hiểu rồi, chúng ta có lập trường vững chắc rồi, chỉ có thực hành để đạt. Phải cố gắng, nếu không cố gắng không ai giúp đỡ chúng ta được.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên



Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo thiên hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Củ Chi là Cụ Bà Nguyễn Thị Ngọc Nga, sinh năm 1956, mất 11 giờ 45 phút ngày 15-5-2023 (nhằm ngày 26 tháng 3 năm Quý Mão) tại xã Phú Hòa Đông, Củ Chi, TP HCM hưởng thọ 68 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo Ngọc Nga chân thành cảm ơn quý bạn đạo.



Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho anh NGUYỄN VĂN HẢI – là anh ruột của bạn đạo Nguyễn Thị Yên thuộc Hội Ái Hữu Vô Vi Đức Quốc. Sinh ngày 3 tháng 10 năm 1949, từ trần lúc 16 giờ ngày 25 tháng 5 năm 2023 (nhằm ngày 7 tháng 4 năm Quý Mão) tại Nice, Pháp quốc. Hưởng thọ 74 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Chân thành cảm ơn quý bạn đạo.

Hội Ái Hữu Vô Vi Đức Quốc kính báo.



Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 24 tháng 7 năm 1999

THIỀN ĐƯỜNG LƯU TÂM

Lưu Tâm thực hiện trí tâm hiền
Giải bỏ trần tâm tự giải phiền
Tranh chấp không lời thêm động loạn
Hồi sinh hồn vía sống cùng yên
Cùng yên đời đạo nối liền
Căn cơ rõ rệt tự xuyên thê trần
Lưu tâm học hỏi xét phân
Quy hồn quy vía quy tầng Trời cao
Cảm thông muôn sắc muôn màu
Trong ta có sẵn đối đầu thiên cơ
Cần khôn vũ trụ từ giờ
Giải mê phá chấp thờ ơ chẳng còn
Thực hành nguyện niệm lòng son
Gieo duyên tận độ chẳng còn si mê
Bình tâm tự lộn trở về
Pháp tu Trời Phật mãi mê thực hành
Chẳng còn lý luận cạnh tranh
Thực hành chánh pháp gỡ ranh mê lầm
Lui về thực chất chơn tâm
Trong không mà có chẳng lầm chẳng sai
Thế gian tạo loạn tranh tài
Tay không cũng phải chờ ngày ra đi
Bền lòng thức giấc thực thi
Độ tha không ngớt chẳng vì loạn tâm
Giải mê tự tránh sai lầm
Đường đi vô tận tự thâm đến nơi.

Lương Sĩ Hằng – Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.10 PHẨM LITTA

96. CHUYỆN BẮT ĐẦU (Tiền Thân Telapatta)

Như người mang bát dầu...,

Câu chuyện này, khi ở tại một rừng cây gần thị trấn Desaka nước Sumedha, bậc Đạo Sư đã kể về Kinh Janapadakalyani. Tại đây, Thế Tôn nói:

- Nay các Tỳ kheo, ví như một đại chúng tụ họp lại và la to: Hoan hô cô gái đẹp địa phương múa và hát tuyệt diệu! Khi ấy, một người đàn ông đến, muốn sống không muốn chết, muốn an lạc không muốn khổ. Họ nói với người ấy: “Này gã kia, chú hãy mang bát dầu đầy vun này đi giữa đám đông và cô gái đẹp địa phương. Một người đàn ông với cây kiếm giơ cao đi sau lưng chú. Chỗ nào chú làm đổ một ít dầu ra, ngay chỗ ấy, nó sẽ chém đầu chú”. Nay các Tỳ kheo, các ông nghĩ thế nào? Người ấy có thể không tác ý đến bát dầu ấy, mang đi với tâm phóng dật hướng ngoại không?

- Thưa không, bạch Thế Tôn.

- Nay các Tỳ kheo, đây là ví dụ ta dùng để làm ý nghĩa được rõ ràng. Và ý nghĩa này ở đây là như sau:

Bát dầu đầy vun, nay các Tỳ kheo, là đồng nghĩa với thân hành niệm. Do vậy, nay các Tỳ kheo, hãy học tập như sau: Thân hành niệm cần phải được chúng tôi tu tập và khéo hành trì.

Như vậy, nay các Tỳ kheo, các ông cần phải học tập!

Rồi bậc Đạo Sư nói lên Kinh Janapadakalyani này.

Sau khi nói kinh này, Thế Tôn lại nói thêm:

- Vị Tỳ kheo muốn tu tập thân hành niệm, cũng giống như người đàn ông ấy với bàn tay bưng bát dầu.

Phải nắm giữ niệm, không phóng dật. Tu tập thân hành niệm cần phải như vậy.

Các Tỳ kheo, nghe kinh này xong, và hiểu ý nghĩa kinh bèn nói như sau:

- Bạch Thế Tôn, thật khó làm đối với người ấy không nhìn cô gái đẹp địa phương, vừa bưng bát dầu vừa đi.

Bậc Đạo Sư nói:

- Nay các Tỳ kheo, làm như người đàn ông ấy không khó lắm, mà hình là dễ làm. Vì sao? Vì kẻ ấy được một người đi theo dọa nạt với cây gươm giơ cao. Nhưng thật rất khó cho những bậc hiền trí thuở xưa, không phóng dật, không bỏ niệm, chế ngự các căn, không nhìn sắc đẹp hoàn mỹ của Thiên nữ được hóa sanh, vẫn đi và đạt được quốc độ.

Sau khi nói vậy, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

(còn tiếp)

